

Պ Ը Շ Տ Օ Ն Ը Կ Ը Ն

ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ ՄԵՐ ԲԱՐԵՊԱՇՏՕՆ ԺՈՂՈՎՐԴԻՆ

Ողջոյն եւ օրհնութիւն

Հայութեան տարագիր զաւակների համար ինչ ուղ-
ղութեան և պատկանէին, ինչ քաղաքական հոսանքների և
հետևէին նրանք, եկեղեցին միշտ եղել է միութեան և հա-
մերաշխութեան կապ: Աշխարհային զանազան հոսանք-
ներին հետևողները եկեղեցուն մօտեցել են որպէս ճշմա-
րիտ հայ քրիստոնեայ երկիւղածութեամբ հաւասարապէս
նախանձախնդիր լինելով եկեղեցական օրէնքներին, կար-
գերին ու կանոններին: Այդ նախանձախնդրութիւնը առա-
ւել ևս անհրաժեշտ է Ձեզ, օտարութեան մէջ, մայր երկրի
կարօտով ապրողներիդ: Միակ աւանդը, որ մայր երկրից
կայ Ձեզ մօտ, այդ եկեղեցին է, և դուք դրան պէտք է
պահպանէք որպէս բիրտ ական: Մինչ դեռ բաւական ժամա-
նակից ի վեր, դուք, սիրելիք մեր ի Քրիստոս, աշխարհա-
յին կուսակցութիւնների հետևանքով երկպառակուած, իւ-
րաքանչիւր կուսակցութիւն ոգի ի բռին տքնում է եկե-
ղեցու խաղաղութիւնը և եկեղեցական կարգերը զոհել իւր
հաճոյքին, եկեղեցու շուրջն ու եկեղեցու մէջ տեղի են
ունենում ցաւալի ընդհարումներ, որով յաշս օտարաց
դարաւում է եկեղեցու սրբութիւնն ու նուիրականութիւնը
և հայ անունը, որ միշտ յարգելի եղած է յաշս օտարաց:

Մայր Աթոռիս վարչութեան և Կ. Պօլսոյ պատրիար-
քարանի կարգադրութիւններն ու յորդորները մնացել են
«ձայն բարբառոյ յանապատի» և ահա այսօր մեր ստացած
գրութիւններից ու լրագրների մէջ տպուած տեղեկութիւն-
ներից տեսնում ենք, որ տեղիդ եկեղեցական վարչութիւ-
նը կազմալուծուած է. եկեղեցական պաշտօնեաներից
ոմանք չկարողանալով հանդուրժել ներկայ գրութեան՝ է-
ր հրաժարուել են և է որ հրաժարւում են, ոմանք էլ

ազդարարութիւն են ստացել հրաժարուելու, և այս բոլորը Տ. Մուշեղ եպիսկոպոսի ցաւալի խնդրի առիթով, որ թերեւ կարգի դրուի նորընտիր հայրապետի ձեռքով: Մենք, որ Տեղակալն ենք Սրբազնագոյն Հայրապետի, պարտաւոր ենք մեզ յանձնուած աւանդը նոյնութեամբ պահել և յանձնել նորընտիր Հայրապետին. ուստի յանուն Աստուծոյ, ի սէր մեր ամենանուիրական սրբութիւնների և խաղաղութեան եկեղեցու, յորդորում ենք ձեռնթափ լինել Տ. Մուշեղ եպիսկոպոսի առաջնորդ լինելու կամ չլինելու խնդրից, եղած դրութեան համակերպուել, կուսակցական պայքարը եկեղեցու մէջ և եկեղեցու շուրջը չվարել: Մերձենալ եկեղեցուն իբրև հայ քրիստոնեայ երկիւղածութեամբ, յարգել եկեղեցական օրինական իշխանութիւնը և նրա կանոնական տնօրէնութիւններին համակերպելով՝ պատկառելի կացուցանել այն օտարների առաջ. մինչև որ եկեղեցու ընտրուած Գլուխը—Ամենայն Հայոց Հայրապետը-ս. Օծման շնորհիւ ստանձնելով եկեղեցու կառավարութեան ղեկը, գործերին ըստ հանգամանաց ուղղութիւն կը տայ: Եւ Աստուած սիրոյ և խաղաղութեան եղեցի ընդ ձեզ ամենեւին. ամէն:

Տեղակալ Կարուդիկոսի Ամենայն Հայոց

Դէպք Արքեպիսկոպոս

2 սեպտեմբերի 1911 թ.

Թ. 1917

Ս. Էջմիածին

